

PÅ DRØMMETUR: Finn Slettfjelli og Cato Andre Brennbakk fra Hattfjelldal kjørte nylig legendariske Route 66 i en klassisk Amcar. Her knipset utenfor ikoniske Blue Swallow Motel i Tucumcari, New Mexico. (Foto: Knut Erlend Jegersen)

Drømmen om Route 66

Finn Slettfjelli og Cato Andre Brennbakk fra Hattfjelldal lever ut drømmen om å kjøre Route 66.

Av Knut Erlend Jegersen

redaksjon@helgeland-arbeiderblad.no

Turen er på drøyt 4.500 kilometer, fra Chicago til Los Angeles. På veien krysser man ni stater og tre tidssoner.

Finn Slettfjelli (26) og kameraten Cato Andre Brennbakk hadde i flere år snakket om å kjøre den legendariske strekningen.

KLASSISK: Finn Slettfjelli og Cato Andre Brennbakk med sin klassiske Amcar.

Finn er singel og jobber som landbruksmaskinmekaniker i Hattfjelldal. Han har ingen interesse for Amcar utover generell bilentusiasme.

– En tur på Route 66 ble stadig mer fristende for oss. Vi forventet å oppleve mye forskjellig på turen, og se USA fra mange sider.

Han trekker fram kontrastene mellom storbyer til små, forlatte bygder, uendelige maisåkre og prærien, store og små turistattraksjoner og landemerker, Interstate til uframkommelige grusveier, de små tradisjonelle Route 66-hotellene til det gedigne New York New York-hotellet i Las Vegas.

Startet i Chicago

Turen startet med to netter i Chicago, med kjente Route 66-attraksjoner i byen, samt båttur både på Chicago River og Lake Michigan.

Ferden gikk sørvestover gjennom staten Illinois, med en rekke stopp underveis.

I St. Louis krysser karene mektige Mississippi River. Her var det mulighet for hjuldampetur, og et besøk oppe i den 192 meter høye buen som er et landemerke i byen.

I Missouri besøkte de hulen der Jessie James gjemte seg for lovens lange arm. I Oklahoma traff reisefølget indianere. I Texas med

statens vide, åpne sletter og prærie gikk ruta gjennom småbyer, blant longhorns, kveg og oljepumper. De overnattet blant annet i Tucumcari, hvor vi traff dem.

– Dette er en av byene med klassiske neonskilt, og hvor kafeer og hoteller fremdeles er intakte. Santa Fe er helt ulik alle andre amerikanske byer, spesielt når det gjelder arkitektur. De besøkte fjellet Sandia Peak høyt over Albuquerque, deretter ventet Flagstaff.

En naturlig avstikker fra Route 66 var storslagne Grand Canyon. I Oatman fikk guttene se esler gå fritt i gatene, deretter var de overnatting i Needles før siste etappe mot Santa Monica og Stillehavet. Turen ble avsluttet med tre dager i Los Angeles-regionen.

Gjestfrihet

– Noen høydepunkt som virkelig peker seg ut?

– Det er mange, men mottakelsen og gjestfriheten til folket som bor her, samholdet og det sosiale i gruppen, tilretteleggingen og hjelpsomheten til arrangørene. Av stedene underveis var Las Vegas et høydepunkt. Grand Canyon på sin side var en kjempeflott naturopplevelse. Turen totalt er den største opplevelsen, vil jeg si.

– Hvordan er det å kjøre bil i USA?

– Trafikken er veldig sivilisert og grei å kjøre i. Vi opplevde ingen spesielle problemer. Det har gått greit å finne fram.

Duoen benyttet GPS og Ez-guiden, sistnevnte en bok om Route 66.

– Det går ikke å kjøre utelukende etter GPS, fastslår Slettfjelli. Den vil gjerne ta sjåførene inn på Interstate-veien framfor Route 66.

Dette var for øvrig kameratens første tur til USA. I flere småbyer

kom ordføreren for å hilse på kortsjen, enkelte steder ble det også stelt i stand grillfest.

Turen duoen Hattfjelldal-duoen deltok på, AMCAR Route 66-tur, varer tre uker. Det deltok over 70 voksne samt barn på årets tur i regi av Hopalong Travel.

– Normalt er vi litt over 50 personer, men i år var det mange familier, faktisk flere familier i tre generasjoner, forteller eier og driver Kjetil Sveistrup.

IKKE LIKE STRØKEN: Karene fra Hattfjelldal har fått med seg en lang rekke opplevelser på turen.